

La cançons M'agradaria

Eva Albert

M'agradaria poder expressar el que sent
 Cada vegada que et cerco i no et trobo
 Que et necessito i no et tinc
 M'agradaria ser l'àngel que vetlla els teus somnis
 La pluja que et mulla per dintre
 La brisa que mou els teus cabells
 M'agradaria respirar el teu aire
 I poder estar així dins de tu
 M'agradaria ser les llàgrimes que brollen dels teus ulls
 I compartir així les teues alegries i el teu dolor
 M'agradaria que tu ho saberes.

Llàgrimes
 Brollen dels meus ulls
 I del meu cor
 Quan penso en tot
 El que vull
 El que trobo a faltar
 En tot el que ha canviat
 I que mai tornarà a ser igual.
 Aquells somriures despreocupats
 Ja són història
 Aquelles vesprades infinites
 Quan pensàvem en el futur
 Ja no tornaran.
 Ara cadascú fa la seua vida
 I tot i que el passat ens uneix
 Res tornarà a ser com abans.

ESPURNES

La lluna brillava pàl.lida
 enmig de la nit serena
 la mar restava immòbil
 i tranquil·la, en pau i silenciosa.
 I aquella groga i pàl.lida lluna
 amb la seva íntima tristor
 semblava voler recordar-me
 que aviat ja no estaries amb jo.
 Deixa'm gravar en la meva memòria
 el record del teu bru cabell
 i el mirar misteriós i profund
 insondable i serè
 dels teus formosos ulls negres.
 Deixa'm parlar-te de moltes coses
 de tantes coses, amb només una mirada
 amb què puguis saber-ho tot
 sense res haver de dir-te jo.
 Deixa'm contar-te, abans de que te'n vagis
 que els meus dies amb tu no foren vans
 i que a un fosc racó de la meva ànima
 hi has deixat una llum encesa
 una càlida espurna d'esperança.
 Perquè sento molt endins que ni la distància
 ni el temps t'esborraran del meu record
 així com, estimada, amb un miler de besades
 tu no esborraries ara les meves llàgrimes.

RECORD

He pogut avui
 contemplar el teu somriure
 dins d'una boira.

He sabut avui
 formar la teva cara
 entre aquella ombra.

He viscut avui
 la càlida experiència
 d'una presència amiga.

He sentit avui
 dins la soledat de la tarda
 que no estava tot sol.

He entès avui
 que la teva llarga absència
 no havia matat encara
 el record d'una imatge eterna.

**Del llibre "Espurnes", de Josep Riera
 Editorial Mediterrània-Eivissa-1995**